

danje porezivanja. Stanković U.: Izdavanje krivaca. Galijan F.: Kada se tužba zbog uništaja javne prodaje raspravlja po novom parničnom postopku. — **Pravosudje br. 5:** Blagojević V.: Oko razumevanja §§ 47 I. i 48 st. 1 Grpp. u vezi § istog postopka. Branković S.: Uticaj brakovodne presude na dosudjeno privremeno izdržavanje žene. Perović N.: Nadležnost suda za rešavanje po molbama za priznanje siromaškog prava. Pantelić D.: Nagrada sudija u neobaveznim izbranim sudovima. Kulaš J.: Lišenje života po pristanku. Timoškin i Baruch: Savremeni ruski kriv. Kodeks. — **Pravosudje br. 6:** Eisner B.: Šerijatsko pravo i naš jedinstveni gradjanski zakonik. Urošević L.: Predosnova Gradjanskog Zakonika za Kraljevinu Jugoslaviju. Savković J.: Priziv ili rekurs? Pantelić D.: Nagrada sudija u neobaveznim izbranim sudovima. Čubinski M.: Primena institucije uslovne osude. Čimić E.: Amnestija i pomilovanje u disciplinskom postopku.

Razne vesti.

Levec Anton. V visoki starosti, dovršil je pravkar 84 let, je umrl dne 15. junija t. l. v Ljubljani dvorni svetnik v pok. Anton Levec. Rojen je bil dne 13. junija 1852 v Radomljah, starejši brat mu je bil iz naše lepe književnosti znani Franc, študiral je v Ljubljani in na Dunaju ter je vstopil l. 1879 v Ljubljani v sodno prakso. L. 1882 je postal sodni adjunkt v Sevnici, odkoder je bil premeščen l. 1887 v Ljubljano. Odtod je prišel l. 1892 za okrajnega sodnika v Lož, l. 1897 za sodnega svetnika v Novo mesto in je bil tu imenovan l. 1908 za višjega sodnega svetnika. Že naslednjega leta je bil vpoklican v službovanje k višjemu deželnemu sodišču v Gradcu, kjer je ostal do upokojitve 31. marca 1914. Nato je izvrševal v naslednjih letih advokaturu v Kranju in Gradcu, se po prevratu ponudil takoj za službo Narodni vladi in bil prideljen okrožnemu sodišču v Mariboru. L. 1920 mu je bil podeljen naslov in značaj dvornega svetnika, s koncem meseca januarja 1922 pa je stopil vnovič v pokoj.

Za rajnega Levca je bilo odločilno leto 1887, ko je prišel na ljubljansko sodišče. Takrat se je pričela zbužjati slovenska pravniška družba, iz katere je izšel prihodnje leto prerojeni „Slovenski Pravniki“. Med takratnimi delavci najdemo tudi mladega Levca kot soustanovitelja in odbornika društva „Pravniki“, v odboru je ostal vsa štiri leta, dokler ni odšel iz Ljubljane. Tedaj je izdal l. 1889 „Zbirko obrazcev za slovensko uradovanje pri sodiščih“ in sicer obrazce k občemu sodnemu redu. Po njegovi zamisli naj bi sledila tej 135 strani obsegajoči knjigi še dva zvezka, toda do tega iz neznanih vzrokov ni prišlo. Knjiga obsega 264 obrazcev ali navodil za reševanje predlogov v sodnem pravdnem postopku. Primeri za sodne odločbe so vzeti iz prakse in zadevajo postopek na prvi stopnji. Pomena tega dela ne smemo iskati toliko v tem, da bi dajalo mlajšim sodnikom predloge za kratke in smiselne odločbe, njega namen je bil v prvi vrsti, da je dajalo besedilo, kako naj se te odločbe napišejo na slovenskem jeziku. V tem pogledu smemo trditi, da je vršila knjiga slično poslanstvo, kakor so ga imeli zlasti prvi letniki „Slovenskega Pravnika“. S tem se glede rabe jezika tudi popolnoma ujema. Razen tega je bil Levec med prvimi društvenimi predavatelji in je predaval leta 1889 „O zakonih zoper vlačugarje“ in „O preložitvi naroka po § 13 pravdne novele“. Zadnje predavanje je izšlo l. 1900 tudi v „Slovenskem Pravniku“. Naslednje leto je zopet predaval

in priobčil v društvenem glasilu „K razlagi § 51 zemljiškoknjižnega zakona“. Vnovič se je nato oglasil kot pravniški pisatelj, ko je bil premeščen iz Loža v Novo mesto. Ko so bili uzakonjeni novi civilnoprocesni zakoni, je nameraval izdati Levec podobno knjigo kakor v prejšnjem desetletju k obćemu sodnemu redu. „Slovenski Pravniki“ je v l. 1897 prinesel že primere te knjige in v poslednjem letu naznanil že izdajo „Civilnopravnega reda v praktični obliki“, vendar ni izšla, dasi je bila v rokopisu že pripravljena. Po objavljenih primerih sodeč, bi pomenila knjiga velik napredek nasproti Zbirki obrazcev iz l. 1889. Priobćeni primeri so bili opremljeni vseskozi z opazkami iz zakonodaje in literature, kakor smo danes vajeni pri takih delih. Ko je prišel Levec v Novo mesto, se je oglasil zopet s krajšimi sestavki, in je priobčil v „Slovenskem Pravniku“ leta 1900 članka „Ima li po civ. pr. r. (§ 185) predsednik senata diskrecijonarno oblast glede provedbe dokazov?“ in „Povabilo radi obnovitve pretrganega postopanja“. V daljših razdobjih so sledili še članki „Malo komentarja“ (1914), „O pravni kvalifikaciji bistva in pravnih opravil funkcionarjev hranilnic“ (1923) in „Ali veljajo skrajšani roki § 575 c. pr. r. tudi za tožbe radi sporov iz zakupnih in najemnih pogodb?“ (1925). V vseh teh člankih obravnava Levec sicer na kratko, vendar vsestransko in na zadovoljiv način stavljeno vprašanje. Samo zaradi popolnosti naj omenimo še, da je izdal Levec l. 1910 tudi zbirko pesmi iz mlajših let in da je prirejal tako v Sevnici kakor v Novem mestu z diletantni gledališke igre; za te odredbe jih je napisal in prevedel tudi sam nekaj.

Kakor omenjeno, nam je Levec dal prepoved ali bolje rečeno nastanek slovenskega zavestnega pravniškega stanu. V tej luči ga je presoјati in reči moramo, da stoji med možni one dobe med tistimi, ki so v prvi vrsti. Ob prepovedu „Slovenskega Pravnika“ ni stal ob strani, ampak prijel krepko in čvrsto za delo. Ne dvomimo, da je vplivala „Zbirka Obrazcev“ povoljno na jezik v sodnih spisih, s predavanji in članki je dal pobudo drugim. Njegovo delo, ki je bilo posvećeno v prvi vrsti civilnopravnim vprašanjem, bi postalo gotovo obširnejše in razsežnejše, ako bi bil ostal v Ljubljani. Pa tudi tako nam bo ostal v spominu kot eden naših prvih resnih pravniških delavcev!

Osebnosti. Na ljubljanskem vseučilišču je postavljen za izrednega profesorja pravne filozofije in enciklopedije dr. Furlan Boris. — Postavljeni so: za sodnika apelacijskega sodišća v Ljubljani dr. Juvanč Maks, za okrožna sodnika v Ljubljani dr. Grobelnik Aleksander in dr. Bizjak Ivan, za sekretarja pri stolu sedmorice odd. B Kokalj Josip, za starešino sreskega sodišća v Trebnjem Pfeifer Josip, premeščen je sodnik Gruden Ludovik v Šmarje pri Jelšah. — Pri finanćni direkciji v Ljubljani sta postavljena za finanćnega svetnika dr. Podobnik Aleksander, za višjega finanćnega sekretarja dr. Hadžiomani Ibrahim. — Odvetniško pisarno sta otvorila dr. Zupančič Tone v Ljubljani in Jelenc Bogomir v Mariboru. Preselil se je odvetnik dr. Šket Ivan v Šmarje pri Jelšah, odpovedal se je izvrševanju odvetništva dr. Furlan Boris. — Umrli so: odvetnik dr. Rupnik Srećko, dvorni svetnik v pok. Levec Anton, odvetnik dr. Korće Adolf, sreski načelnik Levićnik Franc.

Kolkovanje v izvršilnih stvareh. Rekurz je v smislu t. l. a tar. post. 176 taksnega zakona s 25 Din zadostno kolkovan. Izvršba gre namreć za znesek izpod 5000 Din in je izvršilni postopek subsumirati pod civilni sporni postopek (odlok fin. direkcije v Ljubljani z dne 16. julija 1935 št. 15617/1 — V ex 1935).